

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak van de Voorzitter van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State op een verzoek om het treffen van een voorlopige voorziening (artikel 8:81 van de Algemene wet bestuursrecht) in het geding tussen:

“Biologisch Landbouwbedrijf 't Meulwaeter”, gevestigd te Kruiningen,
verzoeker,

en

burgemeester en wethouders van Reimerswaal,
verweerders.

1. Procesverloop

Bij besluit van 10 september 2001 hebben verweerders aan verzoeker krachtens artikel 5:32 van de Algemene wet bestuursrecht wegens het zonder vergunning krachtens de Wet milieubeheer innemen en ontwateren van tarragrond een preventieve last onder dwangsom opgelegd van f 1.500,00/€ 680,67 per geconstateerde gebeurtenis met een maximum van f 140.000,00/€ 63.529,23 voor een periode van zes maanden.

Bij besluit van 1 maart 2002, verzonden op 4 maart 2002, hebben verweerders het hiertegen gemaakte bezwaar gegrond verklaard, het besluit van 10 september 2001 herroepen en daarvoor in de plaats een qua motivering gewijzigde preventieve dwangsom voor opnieuw een periode van zes maanden opgelegd.

Tegen dit besluit heeft verzoeker bij brief van 4 april 2002, bij de Raad van State ingekomen op 5 april 2002, beroep ingesteld.

Bij eerstgenoemde brief heeft verzoeker de Voorzitter verzocht een voorlopige voorziening te treffen.

De Voorzitter heeft het verzoek ter zitting behandeld op 21 mei 2002, waar verzoeker, bijgestaan door mr. J. Wouters, advocaat te Middelburg, en verweerders, vertegenwoordigd door J.R. Snoek en A.C. Cuperus, ambtenaren van de gemeente, zijn verschenen.

Buiten bezwaren van partijen zijn nog stukken in het geding gebracht.

2. Overwegingen

2.1. Het oordeel van de Voorzitter heeft een voorlopig karakter en is niet bindend in de bodemprocedure.

2.2. Op de door verzoeker gedreven inrichting is het Besluit akkerbouwbedrijven milieubeheer van toepassing. Verweerders hebben tijdens een bedrijfsbezoek geconstateerd dat er inname en ontwatering van tarragrond, afkomstig uit de aardappelteelt, plaatsvond op het terrein van de inrichting. Naar de mening van verweerders dient de tarragrond aangemerkt te worden als bedrijfsafvalstof en betreft het ontwateren daarvan een activiteit als bedoeld in categorie 28.4, aanhef en onder c, 1°, van Bijlage I bij het Inrichtingen- en vergunningenbesluit milieubeheer. Als gevolg daarvan dient huns inziens voor deze activiteit een vergunning krachtens de Wet milieubeheer te worden aangevraagd. Omdat verweerders, naar zij betogen, betrouwbare aanwijzingen hebben dat verzoeker pogingen onderneemt om opnieuw tarragrond in ontvangst te nemen hebben zij onderhavige preventieve last opgelegd.

2.3. Verzoeker bestrijdt dat het hier een afvalstof betreft. Hij voert daartoe aan dat de tarragrond afkomstig is van akkers waarop aardappels geteeld zijn. Na aanvoer van de aardappels bij een fritesfabriek worden de aardappels van de aanhangende grond ontdaan. Deze grond wordt door verzoeker in ontvangst genomen, tijdelijk opgeslagen en zonodig van overtollig hemelwater ontdaan, waarna de tarragrond over zijn landbouwgrond wordt uitgereden. Volgens verzoeker ondergaat de grond geen enkele bewerking tijdens deze cyclus en betreft het schone grond.

2.4. De term afvalstoffen in de Wet milieubeheer moet worden uitgelegd in het licht van richtlijn 75/442/EEG, zoals gewijzigd door richtlijn 91/156/EEG (hierna: de richtlijn). Ingevolge artikel 1, aanhef en onder a, van de richtlijn wordt onder afvalstof verstaan: elke stof of elk voorwerp behorende tot de in bijlage 1 genoemde categorieën waarvan de houder zich ontdoet, voornemens is zich te ontdoen of zich moet ontdoen.

Het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft in zijn arrest van 15 juni 2000, gevoegde zaken nos. C-418/97 en C-419/97 (AB 2000, 311), voor recht verklaard dat de vraag of sprake is van een afvalstof in de zin van de richtlijn moet worden beoordeeld met inachtneming van alle omstandigheden, waarbij rekening moet worden gehouden met de doelstelling van die richtlijn en ervoor moet worden gewaakt, dat afbreuk zou worden gedaan aan de doeltreffendheid daarvan.

2.5. De Voorzitter overweegt dat de tarragrond niet eerst is ontstaan tijdens het productieproces in de fritesfabriek, maar daar alleen is vrijgekomen van de aardappelen. Ter zitting is vast komen te staan dat verzoeker dergelijke grond reeds jaren gebruikt en heeft verzoeker, onbestreden door verweerders, gesteld dat hij stelselmatig bemonsteringsresultaten van de ontvangen partijen grond aan de provincie en gemeente heeft toegezonden en dat uit deze resultaten telkenmale bleek dat het schone grond betrof in de zin van het Bouwstoffenbesluit Bodem- en oppervlaktewaterbescherming. De grond kon derhalve zonder enige bewerking worden gebruikt ter ophoging van de landbouwgrond van verzoeker. Voorts wordt de grond aangewend voor gebruik overeenkomstig de oorspronkelijke bestemming

In het licht van hetgeen het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen in zijn voornoemde arrest heeft verklaard komt de Voorzitter voorshands tot de conclusie dat bovenstaande omstandigheden een voldoende aanwijzing vormen voor het oordeel dat geen sprake is van een afvalstof.

Voorts overweegt de Voorzitter dat verzoeker ter zitting een brief van verweerders van 17 april 1997, kenmerk pk97017.doc, heeft overgelegd. In deze brief berichten verweerders verzoeker dat de opslag van de tarragrond in zijn geval is aan te merken als nevenactiviteit en dat deze activiteit valt onder artikel 1, eerste lid sub 9, van het Besluit akker- en tuinbouwbedrijven milieubeheer. Niet valt in te zien dat dit inmiddels anders zou liggen.

Verweerders hebben, gelet op het vorenstaande, ten onrechte geconcludeerd dat voor de activiteiten met de tarragrond een vergunning krachtens de Wet milieubeheer dient te worden aangevraagd. Zij waren derhalve ter zake niet bevoegd tot het opleggen van een last onder dwangsom. De Voorzitter ziet hierin aanleiding tot het treffen van de navolgende voorziening.

2.6. Verweerders dienen op de na te melden wijze in de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

De Voorzitter van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State:

- I. schorst bij wijze van voorlopige voorziening het besluit van burgemeester en wethouders van Reimerswaal van 1 maart 2002, kenmerk rs020017.doc;
- II. veroordeelt burgemeester en wethouders van Reimerswaal in de door verzoeker in verband met de behandeling van het verzoek gemaakte proceskosten tot een bedrag van € 768,29, waarvan een gedeelte groot € 644,00 is toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand; het totale bedrag dient door de gemeente Reimerswaal te worden betaald aan verzoeker;
- III. gelast dat de gemeente Reimerswaal aan verzoeker het door hem voor de behandeling van het verzoek betaalde griffierecht (€ 109,00) vergoedt.

Aldus vastgesteld door mr. H. Beekhuis, als Voorzitter, in tegenwoordigheid van mr. D.A.J. Overdijk, ambtenaar van Staat.

w.g. Beekhuis
Voorzitter

w.g. Overdijk
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 4 juni 2002

320.
Verzonden:

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,